

Τρία νεότερα σημεία του αείμνηστου λευϊτικού ζεύγους Πέττα

[Ορθοδοξία](#) / [Αγιολογία](#)

[Νικόλαος Επιστήθιος](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bit.ly/2fDnsjR>]

Κατά το διήμερο 10 - 11 Ιουλίου του 2016 με τον π. Νεκτάριο Πέττα είχαμε πάει για προσκύνημα στον Άθωνα. Πρώτος μας σταθμός ήταν η Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου. Μετά το Απόδειπνο στο Καθολικό, βγήκαμε στο κιόσκι, που είναι έξω από την είσοδο της Μονής, δηλαδή του διαβατικού όπως λέγεται στην μοναστική ορολογία. Αρχικά εκεί ήταν και άλλοι προσκυνητές. Ωστόσο ο Πορτάρης, εντεταλμένος μοναχός, μας ειδοποίησε ότι σε λίγα λεπτά, λόγω της δύσεως του ηλίου θα έκλεινε η πύλη. Όλοι σηκώθηκαν και έφυγαν, για να εισέλθουν στην Μονή, ενώ το μισό φύλλο της πύλης το έκλεισαν. Εμείς, ενώ σηκωθήκαμε τελευταίοι και ετοιμαζόμασταν να κατευθυνθούμε για τα κελιά, που φιλοξενούμασταν, ξαφνικά ακούμε τον μοναχό να λέει: «εσείς μπορείτε να μείνετε λίγο ακόμη στο κιόσκι». Διότι περίμεναν δύο Ρώσους προσκυνητές από την Μονή Αγίου Παύλου και τους ειδοποίησαν τηλεφωνικώς ότι θα καθυστερούσε το αυτοκίνητο, που τους

μετέφερε. Έτσι επιστρέψαμε στα καθίσματα και συζητούσαμε πνευματικά. Είπαμε να καλέσουμε στο σπίτι μου, για να τους πω ότι φθάσαμε καλά στο Περιβόλι της Παναγίας μας. Μιλούσα με την θυγατέρα μου, την Σταυρούλα, η οποία ζήτησε να βάλουμε στο τηλέφωνο ανοιχτή ακρόαση.

Τότε άρχισε να αφηγείται τρία νεότερα σημεία του αιμνήστου λειπτικού ζεύγους Πέττα. Το πρώτο που είπε είναι το εξής: «Μου είχε ζητήσει η διευθύντριά μου να της προσκομίσω κάποιες σημαντικές επιστολές στην πρωτότυπη μορφή. Άρχισα να ψάχνω, αλλά μάταια. Δεν μπορούσα να τις βρω. Η διευθύντριά μου τις ζητούσε επίμονα, γιατί θα ήταν πολύ σημαντικές. Αφού κατάλαβα ότι ήταν αδύνατο να τις βρω από μόνη μου, έκανα τον σταυρό μου, γονάτισα και ζήτησα την βοήθεια του αγίου πατέρα Νικολάου μπροστά στην φωτογραφία του με την πρεσβυτέρα του. Σηκώθηκα και κατευθείαν πήρα μηχανικά ένα box file, το άνοιξα στην τύχη και βρήκα μπροστά μου την μία επιστολή μετά την άλλη σε σειρά. Δόξασα τον άγιο Γέροντα και παρέδωσα τις σημαντικές επιστολές». Τότε, αφού τελείωσε αυτή την θαυμαστή αφήγηση, ακούσαμε κάτι σαν μία χορωδία να ψάλει με απόλυτο συντονισμό και με δοξολογικό χαρακτήρα τρεις φορές το «Κύριε, ελέησον!».

Ωστόσο η θυγατέρα μου ήθελε να μας αφηγηθεί και δεύτερο θαυμαστό γεγονός: «Μία φίλη μου ήταν απελπισμένη, διότι το κοριτσάκι της υπέφερε από νευρική ανορεξία και ήταν σε πολύ άσχημη κατάσταση. Τηςμίλησα για τον άγιο Γέροντα Νικόλαο και την οσιοτάτη πρεσβυτέρα του Ανθή, και της έδωσα την κοινή τους

φωτογραφία, που περικλείει το φυλακτό με το μικρό κομμάτι από τα θαυμαστά άμφια του ταπεινού ιερέα. Το έβαλε στο προσκέφαλο του παιδιού για τρεις νύχτες και προσευχόταν με κατάνυξη στο ιαματικό ιερατικό ζεύγος. Τότε οι πρεσβείες του αγίου λευιτικού ζεύγους λάλησαν αγαθά λόγια στην ψυχούλα του παιδιού, το οποίο την τρίτη κιόλας ημέρα άνοιξε το ψυγείο και με δική του πρωτοβουλία μαγείρεψε και συνέφαγε με τα αδέρφια του».

Τότε ακούμε για δεύτερη φορά το ίδιο τριπλό «Κύριε, ελέησον!». Με τον π. Νεκτάριο κοιταχτήκαμε με απορία για το ποιοι μπορεί να ακούνε την συζήτηση και από θαυμασμό να δοξάζουν τον Θεό. Πρέπει να πω ότι το κιόσκι είναι υπερυψωμένο και ανεβαίνεις σκαλοπάτια, για να φθάσεις επάνω. Σκεφθήκαμε λοιπόν ότι ίσως ήταν κάποιοι πιστοί η πατέρες, που έτυχε να ακούνε τις αφηγήσεις.

Ωστόσο συνέχισα τον διάλογο με την θυγατέρα μου, η οποία μου έλεγε και τρίτο σημείο, που έγινε με την πρεσβεία τους: «Έπρεπε να μεταβώ στην δουλειά μου και καθυστέρησα να ξεκινήσω, διότι ετοίμαζα τα παιδιά μου για το σχολείο. Η κίνηση στο δρόμο ήταν τόση πολλή, ώστε δεν μπορούσα να βγω από την πάροδο του σπιτιού μου στον κεντρικό δρόμο. Έκανα τον σταυρό μου και ζήτησα τις πρεσβείες του αιιδίμου λευιτικού ζεύγους Πέττα. Αμέσως σταμάτησε ένας οδηγός και με άφησε να περάσω και η ροή της κίνησης ήταν τόσο γρήγορη, που έφθασα στη δουλειά μου στον ίδιο χρόνο, που έφθανα χωρίς κίνηση στο δρόμο. Να έχουμε τις ευλογίες τους!». Πάλι ακούμε την γνωστή χορωδία να αναφωνεί το «Κύριε, ελέησον!».

(συνεχίζεται)

<http://bit.ly/2fF0sDc>